

УСТРЕМЪ

Химнъ отъ арфа златострунна,
прозвучала подъ ржцетъ
на пробудената пролѣтъ,
пълни съ радостъ цѣлий свѣтъ;
и всрѣдъ звуцитъ кристални,
въ росни, свѣтнали долини,
минзухари подранили
и кокичета цвѣтятъ.

Въ свѣтлий праздникъ на живота
чезнатъ скърби и съмнения,
бликватъ сили спотаени
въ жадночакащи гърди;
златни сънища душата
на крилата си понасятъ
въ лжчезарнитъ предѣли,
дето бързатъ устремени
размразенитъ води.